

הקיפוד והשמש

אגדת עם
בולגרית

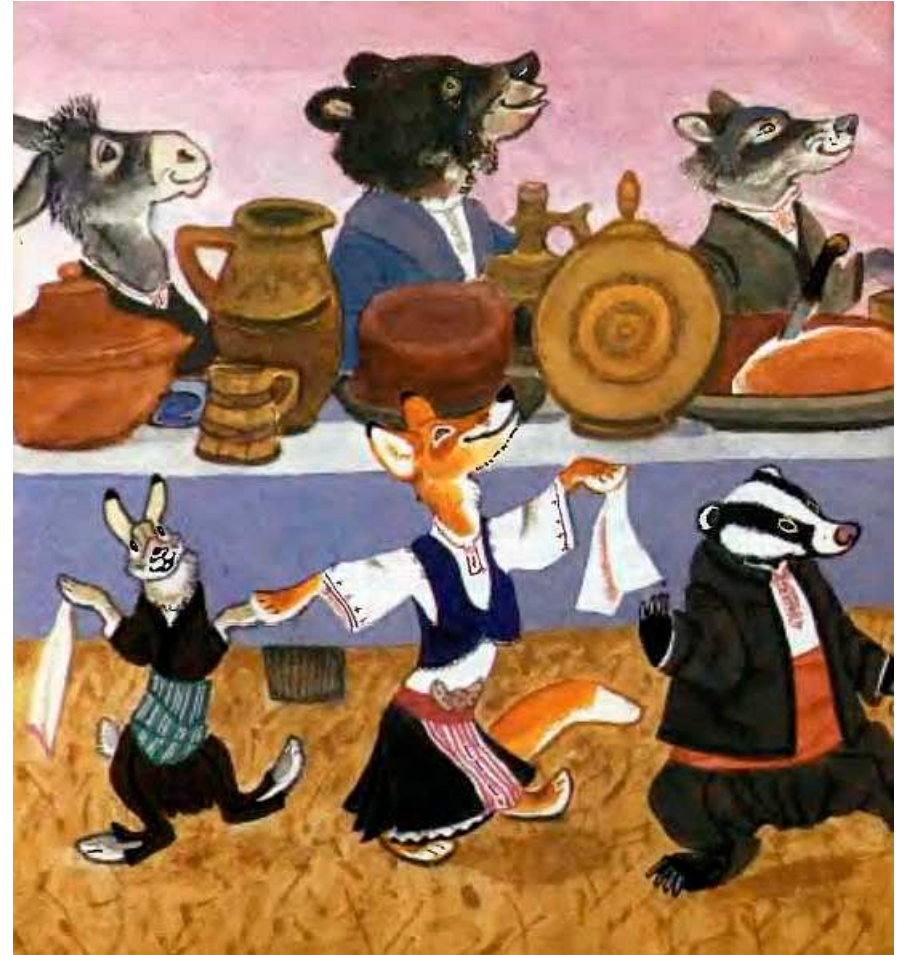
היה זה כבר מזמן. השמש החליטה להתחתן, להקים משפחה כראוי, ולגדל ילדים. היא הזמינה לחגיגת את כל החיות שרק ישנם בעולם. שמחו החיות. גם לשמש תהיה עכשיו משפחה. ורק קיפ-קיפוד לא שמח. הוא הסתתר איפה שהוא ולא ראו אותו. הלכה השמש לחפש אותו, להזמין לחגיגה. הלכה ביערות, בעמקים, חיפשה בחורשות, בכל הבורות, במערות ובנקרות. אין בשום מקום!

כאילו האדמה בלעה אותו! ורק בדרך חזרה מצאה עוד חור קטן. ורואה - הנה קיפ-קיפוד יושב שם. השתחוה

לו השמש עמוק, הזמינה לחתונה, וקיפ-קיפוד מפנה ממנה את ראשו, לא מרים את עיניו.

טוב, לא היה לה זמן רב, לשמש,

לדבר אל קיפ-קיפוד, היה עליה

להמשיך להתהלך בעולם, להאיר
לכולם. היא ביקשה משכנים שלא
יתנו לקיפ-קיפוד לסרב ושביום א'
יביאו אותו לחגיגה. לא הייתה לו
ברירה, נאלץ לבוא לשמש.
בא קיפ-קיפוד ושם כבר כולם
התאספו. היה מי שר, הינ מי רוקד,
היה מי סתם שמח, בחתונה כולם
חוגגים! שולחנות עומדים בשורות
ארוכות, נשברים כמעט מרוב אוכל
ומשקה שעליהם. אחד טעים משני!
והאורחים לא מפסיקים לשבח. ורק

רק מתכונן לימים הבאים. יושב
וחושב: את עכשיו מאירה לבדך, לבד
מחממת את האדמה. רק מהחום
שלך מתייבשים לפעמים היבולים

קיפ-קיפוד יושב חמור בצד ומלקק
אבן קשה.
יצאה השמש אל האורחים, החום
שלה ליטף את כולם. היא עברה בין
כולם ורואה - קיפ-קיפוד יושב בצד
ומלקק אבן.
"קיפ-קיפוד, האם הכיבוד שלי לא
לטעמך? מדוע אתה מלקק אבן
קשה? אמור מה תרצה, מיד יביאו
לך!"
"ולי, השמש, אין צורך בדבר" ענה
קיפ-קיפוד "הכל טוב. הכל טעים! אני

ננעלה? ואחר כך עכברון אחד התגנב
והציץ דרך חריץ - מה השמש עושה
שם? ואחר כך חזר לאורחים ומספר:
השמש יושבת עצובה, לא רואה דבר,
לא שומעת דבר.

נבהלו האורחים, התחילו להתלחש.
אבל אז השמש יצאה אליהם בעצמה.
וכזו חיוורת! כזו מעורפלת! הסתכלה
על האורחים שהשתתקו כולם
וביקשה שיתפזרו - לא תהיה כל
חתונה.

"השמש עוד אף פעם לא התחתנה"

בשדה והעשבים באחו, מתפקעת
הקרקע. משרב ולהט שלך מתות מדי
פעם הציפורים והחיות. ומה יקרה
כשילדיך יתחילו לחמם את האדמה?
אז הכל יישרף. רק האבנים יישארו.
לכן אני לומד לאכול אבנים. אני
מתכוון לאותם הימים שבהם ביתך
יתמלא בילדיך, בשמשות קטנות."
התחילה השמש להרהר, חזרה לבית
שלה ונסגרה שם. הרבה זמן ישבה
שם. והאורחים מחכים, משתוממים -
מה קרה לכלה? למה היא שם

אמרה "ואף פעם לא תתחתן."

נבהלו האורחים.

"זה קיפ-קיפוד שהסעיר את השמש!"

קראו. רצו לתפוס את קיפ-קיפוד,

להרביץ לו, אבל העקבות שלו נעלמו!

רעשו החיות, צעקו, אבל בסוף

התפזרו לבתיהם.

ואז יצא קיפ-קיפוד מהמאורה שבה

הסתתר בפני החיות. השתחוה עמוק

לשמש.

"לא רציתי לפגוע בך" אמר "אבל לא

יכולתי לשתוק."

"זה טוב" אמרה השמש "ומאחר שלא

פחדת לומר לי את האמת אתן לך

הגנה טובה מהאויבים - קוצים חדים."

ומאז הקיפוד לא מפחד מאף אחד.

כשמישהו רוצה לתקוף אותו הוא

מתכרבל לפקעת, מסמר את הקוצים

- ושינסה רק לגעת!

והשמש חיה כמו קודם, לבדה

מחממת ומאירה. ולא כועסת על

קיפ-קיפוד. איך אפשר לכעוס על מי

שהחכם והנבון?